ROZSUDEK SOUDU (třetího senátu)

3. května 2006 *

Ve věci T-439/04,

Eurohypo AG, se sídlem v Eschbornu (Německo), zastoupená M. Klothem a C. Rohnkem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému A. von Mühlendahl a J. Weberndörferem, jako zmocněnci,

žalovanému,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 6. srpna 2004 (věc R 829/2002-4), týkajícímu se zápisu slovního označení EUROHYPO jako ochranné známky Společenství,

* Jednací jazyk: němčina.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (třetí senát),

ve složení M. Jaeger, předseda, V. Tiili a O. Czúcz, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: C. Kristensen, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Soudu dne 5. listopadu 2004,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Soudu dne 23. února 2005,

po jednání konaném dne 26. října 2005,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 30. dubna 2002 podala Deutsche Hypothekenbank Frankfurt-Hamburg AG, nyní Eurohypo AG, u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství podle nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů.

2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení EUROHYPO.

3 Služby, pro které byl zápis požadován, náležejí do třídy 36 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu:

„Finance; finanční operace; obchodování s nemovitostmi, finanční služby, financování, finanční analýzy, investiční operace, pojišťovnictví".

4 Rozhodnutím ze dne 30. srpna 2002 průzkumová referentka zamítla přihlášku podle čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 40/94.

5 Dne 30. září 2002 podala žalobkyně odvolání proti rozhodnutí průzkumové referentky a odůvodnila ho v písemném odůvodnění podaném dne 30. prosince 2002.

6 Rozhodnutím ze dne 6. srpna 2004 (dále jen „napadené rozhodnutí") čtvrtý odvolací senát odvolání částečně vyhověl a zrušil rozhodnutí průzkumové referentky, co se týče služeb „finanční analýzy, investiční operace, pojišťovnictví". Odvolání bylo naopak zamítnuto, co se týče ostatních služeb třídy 36, to znamená „financí; finančních operací; obchodování s nemovitostmi, finančních služeb, financování". Odvolací senát v podstatě zastával názor, že slovní označení EUROHYPO popisuje posledně uvedené služby, přičemž uvedl čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94. Odvolací senát dodal, že výše uvedené platí v každém případě v německy mluvících zemích, a to že podle čl. 7 odst. 2 nařízení č. 40/94 stačí pro odůvodnění zamítnutí

ochrany. Odvolací senát měl mimoto za to, že prvky „euro“ a „hypo“ obsahují bezprostředně pochopitelné označení vlastností všech pěti výše uvedených služeb a že spojení obou prvků do jednoho slova nečiní ochrannou známku méně popisnou.

Návrhová žádání účastníků řízení

7 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž zamítá její odvolání;

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

8 OHIM navrhuje, aby Soud:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

9 Žalobkyně uplatňuje dva žalobní důvody vycházející z porušení čl. 74 odst. 1 první věty nařízení č. 40/94 a z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) téhož nařízení.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 74 odst. 1 první věty nařízení č. 40/94

Argumenty účastníků řízení

10 Podle žalobkyně čl. 74 odst. 1 první věta nařízení č. 40/94, který stanoví, že „[OHIM] zkoumá skutečnosti z moci úřední", znamená, že přezkum skutečností musí být dostatečně důkladný, aby OHIM mohl s jistotou určit, zda důvody uvedené v článku 7 nařízení č. 40/94 tvoří překážku pro zápis ochranné známky. OHIM není v této oblasti nadán jakoukoliv diskreční pravomocí a rozhodnutí o zápisu vychází z přesně stanovené pravomoci. Neexistují-li tedy žádné důvody pro zamítnutí, má přihlašovatel nárok na zápis vyplývající ze skutečnosti, že duševní vlastnictví, jehož součástí je rovněž právo ochranných známek, je základním právem přiznaným čl. 17 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie vyhlášené v Nice dne 7. prosince 2000 (Úř. věst. C 364, s. 1) (dále jen „Listina").

11 V projednávaném případě odvolací senát vycházel pouze ze svého pojetí obou prvků tvořících přihlašovanou ochrannou známku, „euro" a „hypo", a tento přezkum nebyl vyčerpávající, takže neumožnil správně posoudit vnímání slovního označení EUROHYPO veřejností.

12 Krom toho se napadené rozhodnutí omezuje na zjištění týkající se jednotlivých prvků „euro" a „hypo", ale neobsahuje žádné faktické zjištění ohledně popisného charakteru celkového názvu „eurohypo". Podle žalobkyně, provedl-li by odvolací senát vyhledávání na internetu, zjistil by, že neexistuje žádný případ výskytu tohoto celkového názvu používaného jako popisné označení, ale že všechny případy výskytu tohoto názvu odkazovaly na její společnost. K prokázání toho, že toto označení není

používáno jako popis dotčených finančních služeb, předkládá v příloze k žalobě prvních 100 výsledků týkajících se výrazu „eurohypo“ z 10 000 na internetu nalezených.

13 Krom toho OHIM rovněž neprokázal, že dotčená veřejnost nevidí v ochranné známce EUROHYPO označení původu.

14 Podle OHIM čl. 74 odst. 1 první věta nařízení č. 40/94 nikterak nespecifikuje způsob, jakým musí Úřad postupovat při přezkumu skutečností. V případě slovních ochranných známek musí OHIM zohlednit běžné chápání výrazu veřejností nebo částí veřejnosti, které je ochranná známka určena, aniž by bylo nezbytné provádět důkladnější přezkum toho, zda způsobilost ochranné známky k zápisu může být vyloučena s ohledem na běžné chápání dotčeného výrazu. Tak tomu zjevně bylo v projednávaném případě.

15 Navíc právo duševního vlastnictví vycházející z Listiny není právem absolutním a důvody zamítnutí zápisu uvedené v článku 7 nařízení č. 40/94 představují omezení tohoto práva.

Závěry Soudu

16 Žalobkyně v zásadě tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 74 odst. 1 první větu nařízení č. 40/94, podle kterého „[v] průběhu řízení zkoumá [OHIM] skutečnosti z moci úřední“, jelikož přezkum skutečností, který odvolací senát provedl, nebyl vyčerpávající.

17 Podle judikatury musí být přezkum provedený příslušným orgánem v oblasti ochranných známek striktní a úplný, aby se zamezilo tomu, že jsou ochranné známky zapsány nepatřičným způsobem. Z důvodů právní jistoty a řádné správy je tedy třeba zajistit, aby ochranné známky, jejichž užívání by mohlo být před soudy úspěšně napadáno, nebyly zapsány [viz, pokud jde o první směrnici Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst 1989, L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92), rozsudek Soudního dvora ze dne 6. května 2003, Libertel, C-104/01, Recueil, s. I-3793, bod 59 a uvedená judikatura].

18 Nicméně čl. 74 odst. 1 první věta nařízení č. 40/94 neupřesňuje, jakým způsobem musí OHIM přezkum skutečností provést.

19 Krom toho způsobilost označení k zápisu jako ochranné známky Společenství smí být posuzována pouze na základě relevantní právní úpravy Společenství, jak je vykládána soudem Společenství. Tudíž stačí, že odvolací senát k přijetí rozhodnutí použil kritéria popisného charakteru, jak je vykládáno v judikatuře, aniž by to musel odůvodnit předložením důkazů [rozsudky Soudu ze dne 8. července 2004, Telepharmacy Solutions v. OHIM (TELEPHARMACY SOLUTIONS), T-289/02, Sb. rozh. s. II-2851, bod 54, a ze dne 22. června 2005, Metso Paper Automation v. OHIM (PAPERLAB), T-19/04, Sb. rozh. s. II-2383, bod 34].

20 V projednávaném případě odvolací senát analyzoval význam prvků „euro" a „hypo" pro německého spotřebitele, stejně jako možné významy složeného výrazu „eurohypo" (body 13 až 16 napadeného rozhodnutí). Konstatování neexistence odkazů na doplňující šetření v odůvodnění napadeného rozhodnutí, jako je přehled výsledků vyhledávání na internetových stránkách, nemůže stačit k prokázání toho, že odvolací senát svým vlastním výkladem dotčeného výrazu nahradil výklad dotčené veřejnosti. Skutečnost, že se odvolací senát, který dosáhl dostatečného stupně

přesvědčení o popisném charakteru prvků „euro" a „hypo" a výrazu „eurohypo", aby došel k závěru o zamítnutí zápisu, rozhodl neprovádět doplňující šetření, není v rozporu s čl. 74 odst. 1 první větou nařízení č. 40/94.

21 Krom toho, co se týče toho, že právo duševního vlastnictví je základním právem, tak jak podle žalobkyně vyplývá z čl. 17 odst. 2 Listiny, který uvádí, že „[d]uševní vlastnictví je chráněno", stačí konstatovat, že toto právo není absolutní a že ochranná známka Společenství existuje zejména v mezích zakotvených článkem 4, ve spojení s články 7 a 8 nařízení č. 40/94.

22 Krom toho, co se týče výsledků vyhledávání na internetu předložených žalobkyní v příloze k žalobě, je namístě připomenout, že úlohou Soudu není znovu zkoumat skutkové okolnosti ve světle důkazů předložených poprvé až před ním. Skutkové okolnosti uplatňované před Soudem, které předtím nebyly předloženy před některým orgánem OHIM, totiž nelze přijmout [viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 5. března 2003, Alcon v. OHIM – Dr. Robert Winzer Pharma (BSS), T-237/01, Recueil, s. II-411, body 61 a 62, potvrzený v řízení o kasačním opravném prostředku usnesením Soudního dvora ze dne 5. října 2004, Alcon v. OHIM, C-192/03 P, Sb. rozh. s. I-8993; rozsudky Soudu ze dne 6. března 2003, DaimlerChrysler v. OHIM (Maska chladiče), T-128/01, Recueil, s. II-701, bod 18; ze dne 3. července 2003, Alejandro v. OHIM – Anheuser-Busch (BUDMEN), T-129/01, Recueil, s. II-2251, bod 67; ze dne 4. listopadu 2003, Díaz v. OHIM – Granjas Castelló (CASTILLO), T-85/02, Recueil, s. II-4835, bod 46, a ze dne 1. února 2005, SPAG v. OHIM – Dann a Backer (HOOLIGAN), T-57/03, Sb. rozh. s. II-287, bod 20].

23 Konečně, argumenty žalobkyně týkající se posouzení názoru dotčené veřejnosti, co se týče popisného charakteru nebo rozlišovací způsobilosti slovního označení EUROHYPO provedeného odvolacím senátem směřují proti opodstatněnosti důvodů napadeného rozhodnutí. Jejich analýzu je tedy třeba provést v rámci přezkumu druhého žalobního důvodu.

24 Z výše uvedeného vyplývá, že první žalobní důvod musí být zamítnut.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94

Argumenty účastníků řízení

25 Úvodem žalobkyně upozorňuje na to, že odvolací senát založil své rozhodnutí o zamítnutí pouze na čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

26 Podle žalobkyně měl odvolací senát správně za to, že prvky „euro" a „hypo" mohou vyvolávat asociace s evropskou měnou a se slovem „Hypothek" (hypotéka), ale nepřihlédl k dalším možným významům obou těchto prvků. „Euro" tak neoznačuje pouze měnu Evropské unie, ale je rovněž zkratkou výrazu „Europe" (Evropa), jako například v názvu letadla „Euro-fighter" nebo ve firmě jedné ze společností žalobkyně, „Eurohypo Europäische Hypothekenbank der Deutschen Bank AG". Prvek „hypo" není nutně spjat s výrazem „Hypothek", ale pochází z řečtiny, jak dosvědčují německé výrazy „Hypothese" (hypotéza), „Hypotenuse" (přepona), „Hypochonder" (hypochondr) nebo „Hypozentrum" (hypocentrum). Krom toho běžnější formou věcného břemene zatěžujícího nemovitost je „Grundschuld" (pozemkový dluh). Zkratka „hypo" není pro německou veřejnost běžná zkratka, na rozdíl od jiných zkratek, jako je „Disco" pro „Discothek" (diskotéka) nebo „Auto" pro „Automobil" (automobil).

27 Žalobkyně mimoto tvrdí, že slovní označení EUROHYPO, zkoumané jako celek, nepředstavuje popis služeb, pro které byl zápis zamítnut. Slovní označení EUROHYPO není v německém jazyce běžně používáno pro popis finančních služeb a vyhledávání na internetu uvedené výše v bodě 12 dokládá neobvyklost užívání tohoto slova v popisném smyslu.

28 Zásady zakotvené rozsudkem Soudního dvora ze dne 20. září 2001, Procter & Gamble v. OHIM (C-383/99 P, Recueil, s. I-6251, dále jen „rozsudek BABY-DRY"), jsou v projednávaném případě plně použitelné, neboť výraz „eurohypo" představuje „slovní novotvar", a nikoliv označení běžné pro dotčené finanční služby. Mimoto neexistence pomlčky mezi prvky „euro" a „hypo" zesiluje grafické splynutí obou prvků, které tak tvoří velmi zvláštní slovní složeninu.

29 Skutečnost, že mnoho dalších bank užívá v názvu společnosti prvek „hypo", je důkazem toho, že spojení výrazů obsahující prvek „hypo" má za účel označit obchodní původ, zejména v oblasti dotčených finančních služeb. Slovní označení EUROHYPO má tedy schopnost požadovanou k tomu, aby mohlo být chápáno jako údaj o obchodním původu těchto služeb.

30 Žalobkyně dále zdůrazňuje, že pro posouzení, zda je ochranná známka nadána rozlišovací způsobilostí, je třeba posoudit její užívání. Z důvodu intenzivního užívání označení EUROHYPO v oblasti dotčených služeb a jeho silnému výskytu v médiích si dotčená veřejnost zvykla na používání tohoto označení, které tak získalo rozlišovací způsobilost požadovanou za účelem jeho zápisu jako ochranné známky. Pro ilustraci intenzivního užívání výrazu „eurohypo" žalobkyně v příloze k žalobě předložila, kromě dokumentů uvedených v bodě 12, zprávu o činnosti své skupiny za rok 2003, zprávu o hypotečních bankách a informace převzaté ze svých internetových stránek.

31 Navíc, způsobilost slovního označení EUROHYPO k zápisu je potvrzena zápisem švýcarské slovní ochranné známky č. 03932/2002 EUROHYPO a mezinárodní slovní ochranné známky č. 638974 EUROHYPO, jejíž ochrana se vztahuje na Německo, Rakousko a Švýcarsko, což odpovídá celému německému jazykovému prostoru.

32 Podle OHIM odvolací senát při zamítnutí přihlášky ochranné známky EUROHYPO pro dotčené služby skutečně vycházel z ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 40/94, neboť tato dvě ustanovení byla výslovně uvedena v napadeném rozhodnutí a jejich uplatnění vycházelo rovněž z jeho obsahu. Žalobkyně ostatně napadá oba důvody zamítnutí v žalobě odděleně.

33 OHIM tvrdí, že veřejnost vnímá prvek „euro" jako měnu Evropské unie a že tento prvek zůstává popisným, i když se mu propůjčí smysl „Evropa", neboť poskytuje údaj o území, na kterém jsou uvedené služby poskytovány. Stejně tak je prvek „hypo" veřejností vnímán jako zkratka slova „hypotéka". Každý jiný význam prvku „hypo" předkládaný žalobkyní není relevantní, neboť postrádá spojitost s dotčenými finančními službami. Žalobkyní tvrzená mnohoznačnost výrazů „euro" a „hypo" je rovněž bezvýznamná.

34 Pro prokázání toho, že prvek „hypo" je běžnou zkratkou, předkládá OHIM v příloze vyjádření k žalobě výsledky vyhledávání na internetu, které jsou přípustné, neboť žalobkyně již vzhledem k úvahám uvedeným v napadeném rozhodnutí měla k dispozici všechny užitečné údaje pro pochopení uvedeného rozhodnutí a zpochybnění jeho legality před Soudem [rozsudky Soudu ze dne 9. října 2002, KWS Saat v. OHIM (Odstín oranžové barvy), T-173/00, Recueil, s. II-3843, body 56 a následující, a ze dne 31. března 2004, Fieldturf v. OHIM (LOOKS LIKE GRASS... FEELS LIKE GRASS... PLAYS LIKE GRASS), T-216/02, Recueil, s. II-1023, bod 41].

35 Odvolací senát rovněž správně konstatoval, že spojení prvků „euro" a „hypo" nečiní celkový výraz méně popisným. Ten pro průměrného spotřebitele ve vztahu k dotčeným službám popisuje nabídku týkající se financování nebo správy hypotečních půjček vyplácených v měně evropského měnového prostoru.

36 Krom toho OHIM upřesňuje, že skutkové okolnosti rozsudku BABY-DRY se od projednávaného případu velmi odlišovaly, neboť v této věci se jednalo o nezvyklé slovní spojení. Naopak judikatura týkající se přihlášek k zápisu ochranných známek skládajících se z předpony „euro" je zvláště relevantní a potvrzuje praxi OHIM spočívající v tom, že považuje prvek „euro" za prvek nadaný popisným, a nikoliv rozlišovacím charakterem [rozsudek Soudu ze dne 7. června 2001, DKV v. OHIM (EuroHealth), T-359/99, Recueil, s. II-1645, bod 27].

37 OHIM připomíná, že slovní ochranná známka, která je popisem vlastností dotčených výrobků nebo služeb ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94, z tohoto důvodu nezbytně postrádá rozlišovací způsobilost ve vztahu ke stejným výrobkům nebo službám ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) téhož nařízení (rozsudek TELEPHARMACY SOLUTIONS, bod 19 výše, bod 24).

38 Co se týče rozlišovací způsobilosti ochranné známky, označení EUROHYPO není jako celek způsobilé u dotčené veřejnosti odlišovat služby žalobkyně od služeb jiných podniků, jelikož představuje běžný slovní útvar, tvořený dvěma popisnými údaji, které navíc postrádají fantazii.

39 Co se týče intenzivního užívání ochranné známky, OHIM podotýká, že chce-li žalobkyně takto uplatňovat rozlišovací způsobilost získanou užíváním podle čl. 7 odst. 3 nařízení č. 40/94, je třeba uvést, že tento argument nebyl uplatněn včas, jelikož v průběhu řízení před OHIM bylo pouze obecně zmíněno postavení žalobkyně na trhu, aniž by bylo podepřeno jakýmkoli důkazem. Četné dokumenty předložené poprvé v rámci žaloby za účelem prokázání intenzity užívání ochranné známky nemohou být Soudem zohledněny.

40 Konečně, co se týče starších národních zápisů, žalobkyně je neuplatnila před průzkumovou referentkou ani před odvolacím senátem. Krom toho OHIM připomíná, že právo ochranných známek Společenství představuje autonomní právní úpravu a že národní zápisy představují nanejvýš důkaz o neexistenci důvodů pro zamítnutí zápisu na dotčených územích.

Závěry Soudu

41 Je třeba uvést, že na rozdíl od tvrzení OHIM z bodu 12 a následujících napadeného rozhodnutí vyplývá, že se rozhodnutí o zamítnutí přihlášky k zápisu slovního označení EUROHYPO pro služby „finance; finanční operace; obchodování s nemovitostmi, finanční služby, financování" týká výhradně čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94. Nicméně analýza provedená v bodech 13 až 16, která je základem pro uvedené rozhodnutí o zamítnutí, se týká popisného charakteru slovního označení EUROHYPO.

42 Podle ustálené judikatury je každý z důvodů pro zamítnutí zápisu vypočtených v čl. 7 odst. 1 nařízení č. 40/94 nezávislý a vyžaduje samostatný přezkum. Mimoto je třeba tyto důvody pro zamítnutí vykládat ve světle obecného zájmu, který je základem každého z nich. Obecný zájem vzatý v úvahu musí odrážet rozdílné úvahy podle dotčeného důvodu pro zamítnutí (viz rozsudek Soudu ze dne 16. září 2004, SAT.1 v. OHIM, C-329/02 P, Sb. rozh. s. I-8317, bod 25 a uvedená judikatura).

43 Nicméně oblasti působnosti důvodů uvedených pod písmeny b) až d) uvedeného ustanovení se zjevně překrývají (viz rozsudek TELEPHARMACY SOLUTIONS, bod 19 výše, bod 23 a uvedená judikatura).

44 Z judikatury Soudního dvora a Soudu rovněž vyplývá, že slovní ochranná známka, která je popisem vlastností dotčených výrobků nebo služeb ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94, z tohoto důvodu nezbytně postrádá rozlišovací způsobilost ve vztahu ke stejným výrobkům nebo službám ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) téhož nařízení (rozsudky Soudního dvora ze dne 12. února 2004, Campina Melkunie, C-265/00, Recueil, s. I-1699, bod 19, a Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, Recueil, s. I-1619, bod 86; rozsudek TELEPHARMACY SOLUTIONS, bod 19 výše, bod 24).

45 V projednávaném případě zahrnuje posouzení legality napadeného rozhodnutí ověření, zda odvolací senát prokázal, že slovní označení EUROHYPO je popisem služeb „finance; finanční operace; obchodování s nemovitostmi, finanční služby, financování" spadajících do třídy 36. Je-li tomu tak, vychází zamítnutí zápisu ze správného uplatnění čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 a současně vychází ze správného uplatnění čl. 7 odst. 1 písm. c) téhož nařízení a napadené rozhodnutí musí být potvrzeno. Pokud naopak dotčené označení není popisem služeb uvedených v přihlášce k zápisu, je třeba ověřit, zda odvolací senát předložil jiné důvody pro zjištění, že přihlašované označení postrádá rozlišovací způsobilost.

46 Podle ustálené judikatury může být posouzení popisného charakteru označení provedeno pouze jednak ve vztahu k dotyčným výrobkům nebo službám, a jednak ve vztahu k jeho chápání cílovou veřejností [rozsudek Soudu ze dne 20. března 2002, DaimlerChrysler v. OHIM (CARCARD), T-356/00, Recueil, s. II-1963, bod 25].

47 V projednávaném případě spadají všechny služby, u kterých byl zápis zamítnut, do oblasti financí a jsou definovány jako „finance; finanční operace; obchodování s nemovitostmi, finanční služby, financování".

48 Co se týče cílové veřejnosti, měl odvolací senát za to, že se jedná o průměrného spotřebitele. Jelikož dotčenými službami jsou finanční služby určené všem spotřebitelům, je namístě tuto analýzu, kterou ostatně žalobkyně nezpochybňuje, potvrdit. Jelikož absolutní důvod pro zamítnutí byl uplatněn pouze ve vztahu k jednomu z jazyků, kterými se mluví v Evropské unii, a sice němčině, je namístě mít za to, že relevantní veřejností, ve vztahu ke které je třeba posuzovat popisný charakter ochranné známky, je průměrný německy mluvící spotřebitel.

49 Odvolací senát provedl v bodě 13 napadeného rozhodnutí analýzu významu prvků „euro" a „hypo" pro dotčenou veřejnost a u každého z prvků došel k závěru, že je popisem dotčených služeb.

50 V tomto ohledu je namístě připomenout, že slovní označení je popisné, jestliže alespoň jeden z jeho potenciálních významů označuje vlastnost dotčených výrobků nebo služeb (rozsudek Soudního dvora ze dne 23. října 2003, OHIM v. Wrigley, C-191/01 P, Recueil, s. I-12447, bod 32, a rozsudek PAPERLAB, bod 19 výše, bod 34).

51 Soud zaprvé konstatuje, že odvolací senát správně uvedl, že dotčená veřejnost vnímá prvek „euro" v oblasti financí jako měnu, která platí uvnitř Evropské unie a popisuje tento měnový prostor. Tento prvek tedy označuje alespoň jedním ze svých potenciálních významů vlastnost dotčených finančních služeb. Skutečnost, že prvek „euro" může, jak tvrdí žalobkyně, být rovněž chápán jako zkratka slova „Evropa", tento závěr neovlivní.

52 Mimoto odvolací senát právem zohlednil, že v rámci finančních služeb je prvek „hypo" průměrným spotřebitelem chápán jako zkratka výrazu „hypotéka". Tento závěr není zpochybněn tím, že, jak tvrdí žalobkyně, tento výraz může mít další významy v oblasti lékařství nebo ve staré řečtině. Jelikož hypotéka je klasickým

zajištěním v oblasti financí, zejména v oblasti nemovitostí, mohl mít odvolací senát oprávněně za to, že prvek „hypo" označuje pro průměrného německy mluvícího spotřebitele jedním ze svých potenciálních významů vlastnost dotčených finančních služeb. V tomto ohledu je argument žalobkyně, podle kterého je běžnější formou věcného břemene zatěžujícího nemovitost „Grundschuld", nerelevantní, neboť nevylučuje, že prvek „hypo" bude průměrnému německy mluvícímu spotřebiteli evokovat hypotéku.

53 V tomto kontextu je nicméně namístě prohlásit dokumenty obsahující výsledky vyhledávání na internetu, předložené OHIM v příloze k vyjádření k žalobě, za nepřípustné. Jak bylo uvedeno výše v bodě 22, co se týče výsledků vyhledávání na internetu předložených žalobkyní v příloze k žalobě, skutkové okolnosti uplatňované před Soudem, které předtím nebyly předloženy před některým orgánem OHIM, nelze přijmout. V tomto ohledu je namístě odmítnout argument OHIM, podle kterého jsou tyto důkazy přípustné, neboť žalobkyně již vzhledem k úvahám uvedeným v napadeném rozhodnutí měla k dispozici všechny užitečné údaje pro pochopení uvedeného rozhodnutí a zpochybnění jeho legality před Soudem. Rozsudky Odstín oranžové barvy a LOOKS LIKE GRASS... FEELS LIKE GRASS... PLAYS LIKE GRASS, kterých se OHIM dovolává, se totiž týkaly toho, zda skutečnost, že odvolací senát opomenul sdělit účastníku řízení výsledky vyhledávání na internetu uvedené v jeho rozhodnutí, představuje porušení článku 73 nařízení č. 40/94. Řešení zakotvené v těchto rozsudcích tedy nemůže být použito, neboť v projednávaném případě OHIM před Soudem předkládá důkazy, které nebyly odvolacím senátem zohledněny.

54 Jelikož je slovní označení EUROHYPO složeným slovem, je namístě ještě posoudit, zda popisný charakter konstatovaný u prvků, které jej tvoří, existuje rovněž u samotného složeného slova. Z judikatury totiž vyplývá, že ochranná známka tvořená slovem složeným z prvků, z nichž každý popisuje vlastnosti výrobků nebo služeb, pro které byl zápis požadován, je sama popisem vlastností těchto výrobků nebo těchto služeb, vyjma případu, kdy existuje vnímatelný rozdíl mezi slovem a prostým souhrnem prvků, ze kterých se skládá, což předpokládá buď to, že z důvodu neobvyklé povahy složeniny vzhledem k uvedeným výrobkům nebo

službám slovo vyvolává dojem dostatečně vzdálený dojmu vyvolanému prostým sloučením údajů, které uvádějí prvky, ze kterých se skládá, takže převažuje nad souhrnem uvedených prvků, nebo že se slovo dostalo do běžného jazyka a tam získalo význam sobě vlastní, takže je nyní samostatné ve vztahu k prvkům, které jej tvoří. V posledně zmíněném případě je tedy třeba ověřit, zdali slovo, které získalo vlastní význam, není samo popisem (viz obdobně rozsudek Koninklijke KPN Nederland, bod 44 výše, bod 104).

55 V projednávaném případě je jednak slovní označení EUROHYPO pouhou kombinací dvou popisných prvků, která nevyvolává dojem dostatečně vzdálený dojmu vyvolanému prostým sloučením prvků, které jej tvoří, aby mohlo převažovat nad souhrnem uvedených prvků. Krom toho žalobkyně neprokázala, že se toto složené slovo dostalo do běžného jazyka a že tam získalo vlastní význam. Naopak tvrdí, že se slovní označení EUROHYPO nestalo běžnou součástí německého jazyka pro popis finančních služeb.

56 Krom toho, na rozdíl od tvrzení žalobkyně, nemůže být řešení zakotvené v rozsudku BABY-DRY použito na projednávaný případ. Sousloví dotčené v této věci bylo slovním novotvarem, který byl svou strukturou nezvyklý, což není případ slovního označení EUROHYPO.

57 Odvolací senát měl tedy po právu za to, že slovní označení EUROHYPO je popisem služeb „finance; finanční operace; obchodování s nemovitostmi, finanční služby, financování" náležejících do třídy 36, a z tohoto důvodu postrádá rozlišovací způsobilost. Z toho vyplývá, že podle toho, co bylo uvedeno v bodě 45, není namístě

posuzovat, zda odvolací senát předložil jiné důvody pro zjištění, že přihlašované označení postrádá rozlišovací způsobilost.

58 Co se týče bodu žalobního důvodu vycházejícího z intenzivního užívání ochranné známky, jelikož žalobkyně na jednání potvrdila, že byl uplatněn poprvé před Soudem, je namístě prohlásit jej podle čl. 135 odst. 4 jednacího řádu, podle kterého spisy účastníků řízení nesmí změnit předmět řízení před odvolacím senátem, za nepřípustný, stejně jako dokumenty předložené na jeho podporu (viz bod 30). Argumenty vycházející z národních zápisů slovního označení EUROHYPO v Německu, Rakousku a Švýcarsku, které byly rovněž uplatněny poprvé před Soudem, musejí být ze stejných důvodů prohlášeny za nepřípustné. Navíc systém Společenství upravující ochranné známky je autonomním systémem tvořeným souborem pravidel, který sleduje cíle, které jsou pro něj specifické, přičemž jeho uplatnění je nezávislé na jakémkoli vnitrostátním systému [rozsudek Soudu ze dne 5. prosince 2000, Messe München v. OHIM (electronica), T-32/00, Recueil, s. II-3829, bod 47].

59 Z výše uvedeného vyplývá, že druhý žalobní důvod žalobkyně vycházející z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 musí být zamítnut.

60 V důsledku toho je třeba zamítnout žalobu v plném rozsahu.

K nákladům řízení

61 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch,

požadoval. Vzhledem k tomu, že OHIM požadoval náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je namístě posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení vzniklých OHIM.

Z těchto důvodů

SOUD (třetí senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

Jaeger Tiili Czúcz

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 3. května 2006.

Vedoucí soudní kanceláře

E. Coulon

Předseda

M. Jaeger